

RECHNITZ, Elza, slikarica (Wrocław, 28. V. 1876 — Osijek, 6. I. 1946). Slikarstvo učila kod D. Skutetzskog u Banjskoj Bistrici (Slovačka), 1897. dolazi u Osijek, a 1899. upisuje se na Akademiju u Budimpešti (A. Fenyés). Usavršavala se u Münchenu i Parizu (S. Lucien). Često boravila u umj. koloniji Szolnok u Mađarskoj; 1941–45. bila je u emigraciji u Italiji. Slikala je mrtve prirode, portrete, figuralne kompozicije i motive iz staroga Osijeka. Izlagala u Budimpešti, Zagrebu i Osijeku.

LIT.: S. Brlošić, Elza Rechnitz (katalog), Osijek 1969. — O. Švajcer, Likovni život Osijeka u razdoblju 1920–1930, Osječki zbornik, 1971, 13. O. Šr.

REČICA, selo I od Karlovca. Župna crkva Sv. Ivana Krstitelja jednobrodna je barokna građevina sa zaobljenim svetištem uz koje je sakristija. Dali su je graditi (od 1737) Draškovići kao suvremeni dvoranski prostor u duhu štajerskoga baroka. Na gl. su pročelju pilastri i niše. U unutrašnjosti se ističe slika Sv. Ivana Krstitelja (XVIII. st.) i propovjedaonica u stilu rokoka. — Jednokatni je dvorac s klasicističkim dovratnikom bio posjed Janka Draškovića.

LIT.: Đ. Cvitanović, Rod Draškovića i umjetnost, Kaj, 1972, 11. — Ista, Sakralna arhitektura baroknog razdoblja, Zagreb 1986. A. Ht.

REGGIO, Carmelo, slikar (Palermo, ? — Dubrovnik, 1819). Školovan u Rimu, došao je u Dubrovnik oko 1800. Tipični predstavnik rimskoga klasicizma. Kvalitetan portretist (portret Luke Stullija, skupni portret obitelji Andrović i pojedinih njezinih članova u Zavodu za povijesne znanosti Istraživačkoga centra HAZU u Dubrovniku, konzula Miha Milkovića u Dubrovačkome muzeju itd.), slabiji je kao slikar crkvenih slika, među kojima se ističe Sv. Josip Kalasancije među djecom ispod Bl. Dj. Marije (Sjemenište u Dubrovniku). Izradio je i seriju portreta znamenitih Dubrovčana po starijim predlošcima (Naučna biblioteka u Dubrovniku), a zanimljiva je i bilježnica s njegovim crtežima.

LIT.: K. Prijatelj, Klasicistički slikari Dalmacije, Split 1964. — C. Fisković, Nekoliko podataka o Vlahu i Luki Stulliju, Mogućnosti, 1967, 6. — K. Prijatelj, Nepoznati portret Carmela Reggia, Anali—Dubrovnik, 1978, 15–16. — Ista, Slikarstvo u Dalmaciji 1784–1884, Split 1989. K. Plj.

REIN, Ivan, slikar (Osijek, 9. IX. 1905 — Sisak, 12. XII. 1943). Upisao je studij arhitekture u Beču (1924), god. 1925–29. studirao na Akademiji u Zagrebu (V. Becić). Potom odlazi u Pariz, gdje ostaje puno desetljeće; kratko vrijeme uči kod A. Lhotea, izdržava se kopiranjem starih majstora, poduzima studentska putovanja Francuskom i Velikom Britanijom. Njegovo slikarstvo, nastalo uglavnom 30-ih godina, pokazuje tematikom i slobodom duktusa srodnost s pariškom školom (*Djevojka s lepezom*, 1932; *Poluakt djevojke sa šeširom*, oko 1932; *Most*, 1936). To osobito dolazi do izražaja u akvarelima (*Periferija Pariza*, 1936; *Groblje u Kraljevici*, 1942), crtežima i grafikama. Znatno dio Reinovih djela (iz Pariza, logora u Francuskoj 1940, Kraljevici 1942, Rabu 1943. te iz II. svj. r.) nije očuvan. Izlagao je u Osijeku 1923 (s J. Leovićem), a 1933. priredio je samostalnu izložbu u Parizu. Sudjelovao je na izložbi »Pola vijeka hrvatske umjetnosti« (Zagreb 1939). Galerija likovnih umjetnosti u Osijeku priredila mu je monografsku izložbu 1982.

LIT.: J. Ambruš, Ivan Rein (katalog), Osijek 1982. — I. Reberski, Nove spoznaje o slikarstvu Ivana Reina, ŽU, 1983, 35. — J. Ambruš, Ivan Rein (katalog), Zagreb 1992. — Ista, Ivan Rein, Osijek—Zagreb 1993. D. Hč.

REINER, Antun, kipar i tiskar (Zagreb, XVIII. st.). God. 1742–80. često se spominje kao kipar, ali ni jedan njegov rad nije pouzdano dokumentiran. D. Baričević s njegovim imenom povezuje skupinu drvorezbarskih radova srodnih stilskih obilježja: oltari Bl. Dj. Marije i Sv. Alojzija u crkvi Sv. Franje Ksaverskoga u Zagrebu, kipovi s oltara Sv. Ane iz Slavetića (sada u Dijecezanskome muzeju u Zagrebu), oltar u drvenoj kapeli u Boku kraj Siska, oltar župne crkve u Petrovskom kraj Krapine (1756), relikvijari u pavlinskoj crkvi u Remetama i neka druga djela. — R. je 1754. bio preuzeo tiskaru u kraljevinskoj zgradi u Zagrebu i do 1758. tu je tiskao više vrijednih djela, među kojima i treće izdanje poznate zbirke pjesama *Cithara octochorda* (1757), a započinje tiskati *Povijest zagrebačke crkve* Baltazara Krčelića.

LIT.: D. Baričević, Prijedlog za opus zagrebačkog kipara Antuna Reinerja, Iz starog i novog Zagreba, VI, Zagreb 1984. R.

REISER, Nikola, slikar (Mirnovac kraj Samobora, 14. X. 1918). Studirao na Akademiji u Zagrebu (1939–43, V. Becić; nastavio 1945). Diplomirao je kod O. Postružnika. Sudjelovao u partizanskom pokretu od 1943.

I. REIN, *Poluakt djevojke sa šeširom*. Osijek, Galerija likovnih umjetnosti

N. REISER, *Portret djevojke u plavom*

N. REISER, *Mrtva priroda*.
Zagreb, Moderna galerija

Predavao je na Akademiji u Zagrebu (1969–83), vodio Majstorsku radionicu za slikarstvo (1978–85), član HAZU od 1977.

Reiserovo se slikarstvo odlikuje lapidarnim izrazom ostvarenim suptilnim kolorističkim sredstvima. U ranijemu razdoblju slika portrete i pejzaže, u kojima je površina rastvorena nemirnim potezima na način Bonnard i fr. postimpresionista (*Vinogradareva kći*, 1946; *Mirnovec*, 1956). Nakon 1960. radi kolaže i približava se apstrakciji (*Kompozicija*, 1961; *Karta*, 1964). U mrtvim prirodamama ostvaruje karakterističan intimistički izraz, istančanih pikturalnih naglasaka i lirske osjetljivosti (*Plava vaza*, 1963; *Mrtva priroda*, 1970; *Cvijeće s naslonom*, 1970; *Plavo staklo*, 1977; *Lošinjske ruže u zelenoj vazi*, 1980; *Poljsko cvijeće*, 1986; *Ruže* 1991). Sublimirani ugođaji i blaga erotičnost odlikuju Reiserove aktove i ženske figure, naslikane u akvarelu (*Pred zrcalom*, 1960; *Jutro*, 1965; *Žena s uzdignutim rukama*, 1992). Poslije 1980. u njegovim akvarelima prevladava nostalgična atmosfera ostvarena suzdržanim tonovima (*Barke u Voloskom*, 1985; *Crikvenica*, 1986; *Lovran*, 1991). Izdao je nekoliko grafičkih mapa. Samostalno je izlagao u Zagrebu (1948, 1951, 1953, 1957, 1961, 1970, 1972, 1974, 1978, 1981, 1982, 1986, 1992), Münchenu (1961), Splitu (1962, 1981), Samoboru (1969, 1972, 1982), Torontu (1969), Rijeci (1977, 1986), Bernu (1980), Mariboru (1985), Salzburgu (1990), Poreču (1993) i dr.

LIT.: J. Uskoković, Nikola Reiser, Zagreb 1975. — Ž. Sabol, Nikola Reiser (katalog), Zagreb 1982. — Z. Maković, Nikola Reiser (katalog), Zagreb 1986. — T. Maroević, Nikola Reiser (katalog), Zagreb 1993.

REISINGER, Oton Anton (Oto), karikaturist (Rankovci kraj Murske Sobote, 4. X. 1927). Završio studij arhitekture u Zagrebu 1960. Karikature počeo crtati i objavljivati 1945 u »Studentskome listu«. Stalni suradnik humorističkoga lista »Kerempuh« 1946–50, nakon čega radi u uredništvu »Vjesnika«. Radove objavljuje u stranim listovima i časopisima (»Quick«, »Panorama«, »Nebelspalter«). Karikature mu se odlikuju oštrim potezom s elementima gega, bogate su detaljima, a najčešće komentiraju politička i društvena zbivanja (lik *Pero*). U koloriranim crtežima osobitu pozornost posvećuje ambijentu i prostoru. Objavio nekoliko knjiga karikatura (*Amor, amor ..., Feine Leute, Gute Reise, Fünf Ringe, Schöne Gesellschaft, Rat i mir*). Radio kalendare, reklame, plakate i crtane filmove. Bavi se ilustriranjem knjiga (*Lopta trči ulicom* V. Dorofejeva; *Hrvatski Olimp* F. Hadžića; *Zvižduk s Bukovca* Z. Milčeca). — Samostalno je izlagao u Amsterdamu, Zagrebu, Murskoj Soboti i Dortmundu.

O. REISINGER, karikatura iz knjige *Schöne Gesellschaft* (1984)

